

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski (przewodniczący)

SSN Jacek Sobczak (sprawozdawca)

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **J. D.**

skazanego za przestępstwo z art. 286 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 października 2013 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 października 2011 r.,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G.

z dnia 20 kwietnia 2011 r.

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić wniosek,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego.**

UZASADNIENIE

Obrońca z wyboru skazanego J. D. – adw. R. S. złożył do Sądu Najwyższego wniosek o wznowienie postępowania - w oparciu o przepisy art. 540 § 1 pkt 2 lit. a w zw. z art. 542 § 1 k.p.k. i art. 544 § 2 k.p.k. - zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 28 października 2011r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego z dnia 20 kwietnia 2010 r. W

uzasadnieniu wniosku wskazał na ujawnienie w sprawie nowych dowodów: w postaci pisma z dnia 5 kwietnia 2000 r. zatytułowanego „Oświadczenie” pochodzącego od R. S. i kierowanego do J. D. zawierającego informację o tym, że R. S. był w dniu 22 marca 2000 r. na spotkaniu z przedstawicielami firmy L.- sp. z o.o., na którym zostało zawarte porozumienie, iż firma „PHU M.” należąca do P. K. przejmie prawie całe zadłużenie spółki „D.” wobec firmy L. sp. z o.o. i zobowiązuje się je spłacić, a firmie „D.” pozostaje do spłaty jedynie 10.000 zł; oraz 25 dowodów przekazu pocztowego zapłaty przez J. D. w imieniu firmy „D.” kwoty łącznie 5.000 zł dokonywanych regularnie w latach 2000-2002. Wnioskujący obrońca wskazał także na ujawnienie nowych faktów, tj. wyroku Sądu Rejonowego w L. zapadłego w 2012 r. w sprawie o sygn. akt III K .. /11, uniewinniającego P. K. od zarzutu oszustwa dokonanego wspólnie z R. S. i J. D. Z podanych wyżej przyczyn – zdaniem obrońcy – zachodzą przesłanki wznowienia postępowania w odniesieniu do J. D.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego i wskazane w nim argumenty - jako nowe dowody i fakty warunkujące wznowienie postępowania - nie są trafne i z tego powodu nie mogą wyrzucić skutku zgodnego z kierunkiem wniosku.

Podnieść należy, że jak słusznie wywodzi się w orzecznictwie, zasada prawomocności materialnej obowiązuje również w sprawach o wznowienie postępowania. Oznacza to, że jeśli sąd prawomocnym orzeczeniem oddalił wniosek o wznowienie postępowania, to ponowny wniosek co do tego samego skazanego i w tej samej sprawie musi opierać się na innych faktach lub dowodach, nieznanych przedtem sądowi, a nie na tych, które stanowiły podstawę prawomocnego rozstrzygnięcia w tym szczególnym postępowaniu, wszczętym na skutek wniosku o wznowienie (zob. *postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 marca 2013 r., sygn. akt II AKa 172/12, Lex 1356334*).

Wbrew wszelkim twierdzeniom i zapewnieniom wnioskującego obrońcy, w sprawie przedmiotowej nie ziszczyły się dodatnie przesłanki w postaci ujawnienia się nowych dowodów i faktów wskazujących, że skazany nie popełnił przypisanego mu prawomocnym wyrokiem przestępstwa. Co więcej, okoliczności, na które powołuje się obecnie we wniosku obrońca skazanego, w postaci nowych dowodów (pkt 1 a

wniosku) były już przedmiotem oceny, z punktu widzenia ewentualnych podstaw wznowieniowych, przez Sąd Najwyższy.

Pomijać przecież nie można, że w uprzednio złożonym wniosku o wznowienie postępowania obrońca skazanego powoływał się na kserokopie dokumentów świadczących o przejęciu zadłużenia w wysokości 4.573.044 zł za pobrany węgiel przez firmę „PHU M.” od spółki R. S. i J. D. (pismo z dnia 15 lutego 2000 r.), a także na treść przeprowadzonych rozmów P. K. z przedstawicielami L.-sp. z o.o. (pismo z dnia 3 kwietnia 2000 r.). Po analizie akt sprawy i załączonej do niej dokumentacji, Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 20 marca 2013 r., sygn. akt IV KO 96/12 uznał, że treść przedstawionych przez obrońcę dokumentów nie daje podstawy do wznowienia postępowania wobec J. D. Tym bardziej, że kwestia współpracy i zawierania umów ze spółką P. K. była już przedmiotem rozważań Sądu I instancji oraz postępowania odwoławczego. Dokonanej przez Sądy obu instancji oceny zachowania skazanego bynajmniej powyższe dokumenty nie podważają.

Czym zatem jest, jak nie powielaniem uprzednio podnoszonych argumentów, okoliczność wskazywana w *petitum* wniosku w pkt 1a oraz przytoczona na str. 5 i n. wniosku argumentacja. Z treści pisma z dnia 5 kwietnia 2000 r. zatytułowanego „Oświadczenie”, na którego treść powołuje się obrońca, nie wynikają żadne inne, nowe okoliczności jak te, które zostały już w sprawie ustalone, rozważone i omówione.

Jak podkreślił prokurator w odpowiedzi na wniosek, z treści obecnego wniosku obrońcy, załączonego „Oświadczenia” oraz 25 załączonych do akt sprawy przekazów pocztowych nie wynika jaki konkretnie wpływ na treść prawomocnego rozstrzygnięcia miałyby pominięcie tych informacji w toku procedowania. Autor nie wykazał wpływu treści tych dokumentów na prawidłowość ustaleń faktycznych.

Tymczasem w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że „nowe dowody” mogą być podstawą wznowienia postępowania tylko wówczas, gdy mogą w sposób wiarygodny, podważyć prawidłowość przyjętych w nim ustaleń faktycznych. Ponadto, w postępowaniu o wznowienie nie jest dopuszczalne badanie prawidłowości oceny materiału dowodowego w prawomocnie zakończonym postępowaniu sądowym (zob. wskazywane już uprzednio

postanowienie SN z dnia 24 kwietnia 1996 r. V KO 2/96 OSNKW 1996, nr 7 - 8, poz. 47 oraz Komentarz do art. 540 k.p.k., T. Grzegorzcyk, Lex 2003). Po raz kolejny wyjaśnić należy autorowi wniosku, że wznowienie postępowania z powodu nowych faktów lub dowodów może nastąpić tylko wówczas, gdy wskazane nowe dowody prowadzą do wniosku, że poprzednio dokonane ustalenia faktyczne mogą zostać podważone. Tych warunków nie spełniał uprzednio rozpoznawany wniosek ale także nie spełnia ich przedmiotowy wniosek o wznowienie postępowania.

Z całą stanowczością stwierdzić wreszcie należy, że „nowego faktu” w rozumieniu art. 540 § 1pkt 2 k.p.k., którego *de facto* poszukiwanie i analizowanie zleca sądowi obrońca, nie stanowi uniewinnienie w sprawie o sygn. akt III K .../11 P. M. K. skoro od wyroku Sądu Rejonowego L. z dnia 17 stycznia 2012 r. zostały wywiedzione apelacje i wyrok ten nie zyskał jak dotąd prawomocności.

Z powyższych powodów wniosek obrońcy skazanego J. D. o wznowienie postępowania uznać należało za niezasadny.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.